

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 ft — kr.
Hát hóra 2 ft 30 kr.
Három hóra 1 ft 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr. árával kaphatók
a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK:

Negyhasásos pélt-sor egyszeri közlésért 7 kr.
kétzeriért 6 kr. többszöriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyilttérben:

minden negyhasásos garmond sor díja 15 k.
Velünk összekötésben levő hirdető-írók, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takarékszövetkezet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

← vasárnap reggel. →

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A vásárok.

Nem valami törvényhozó találta ki a heti- és országos vásárokat, hanem a szükség alkotta meg azokat. Nagyon néznénk, ha valaki el akarná a vásárokat törölni a föld színéről. Helyes az intézmény, de a legjobbat is el lehet rontani; hiszen a legfinomabb lisztből is élvezhetlen kalácsot süt a gyakorlatlan gazdasszony.

Tapasztalhatjuk, hogy vásáraink — eltekintve a gabonavásároktól — mai napság már nem oly sikerültek, mint azelőtt, de nagyon ritkult a vevők száma és sok iparos még a fuvart sem veszi be a vásáron. Az igaz, hogy a közmondás szerint: a mesterségnek szerencse a mestere, de az még sem egészséges állapot, hogy az iparosra nézve teljesen lutri legyen a vásár. Ezért mindenesetre szükséges, hogy a vásártűz országosan rendeztessék.

Tagadhatlan, hogy a közlekedési viszonyok óriási haladása sokat levont a vásárok jelentőségéből. Olesón és könnyen utazhatik a vevő a nagy városokba, a hol garmadákban felhalmozva áll a sok árucikk és választhat azokból szeme tetszése, szája izlése szerint. Az ipartörvény s az olesó szállítás lehetővé teszi, hogy a gyári termékek bejussanak a legkisebb faluba is.

Mindezen tényezők mellett azonban az is igaz, hogy a vásárok alább szállását nagy mértékben elősegítette azon körülmény, hogy ma már nemcsak az ugynevezett mezővárosoknak, hanem jelentőséggel alig bíró falunak is van vásárja nem is egy, hanem több. Ebben pedig szerintünk nagy veszedelem rejlik az iparos-osztályra nézve.

A vásározó iparos nem igen válogathat a vásárok között, mert soha sem tudja, melyik út be véletlenül.

Talán éppen az, a melyiktől legkevésbé várja, vagy talán éppen azon a vásáron lett volna haszna, a melyikre nem ment el. Így hát a vásárra járó iparos valóságos nomád életet kell, hogy éljen egyik esztendőről a másikra.

Ez pedig igen sok idővesztegetéssel jár. Az iparos, ha maga megy el, azalatt nem dolgozik; műhelyében a pók szöheti hálóját. — Ha segédei vannak, a kik otthon maradtak, azok sem úgy dolgoznak, mintha a gazda velük van. Ha mást küld az iparos, megbízható ember legyen helyettese, mert ellenkező esetben akkor is kár éri, a mikor nem is gondolná.

Szóval, akár maga megy, akár megbízott segédje: egy ember pihen. Vegyük ehhez még a költséget. Az asszonyoknak a családra csak úgy kell főzni, mint máskor, s e mellett a férje még külön költ az utban, tehát kettős az étkezési kiadás. A portékát meg a gazdáját nem viszi el ingyen vagy jó szóért a fuvaros. A vásáron sátorot kell csinálni és helypénzt fizetni. Ez mind költséggel jár. A portéka a sok fel- és lerakodás folytán romlik, törik, megázhat, a nap színét veszi vagy más kárt tesz benne s egyéb veszedelem érheti.

Egyéni fáradságába és pénzébe kerül az iparosnak, hogy vásárra megy. Oda pedig mennie kell, mert különben meg nem élhet s övével együtt felkopik az álla.

Mi volna tehát a teendő? Az, hogy az iparosnak minél kevesebb legyen az ugynevezett rizikója. Meg kell adni a módot, hogy kevesebbszer legyen kénytelen vásárra menni s ezzel jóformán együtt jár az is, hogy többet fog bevenni.

Az egymástól alig 5—6 kilométerre eső községeknek felesleges a vásár. És a nagyobb községekben is

minek az a sok vásár? Kevesebb vásár, de több vevő: ez kell a vásározó iparosnak.

Ha kevesebb vásárra kell menni az iparosnak, úgy nem veszít annyi időt, nem árt annyit a törődés- és fáradsággal egészségének; nincs annyi kiadása. A ki pedig vásáron vesz, ha kevesebb lesz is a vásár) azért, nem fog eszima és kabát nélkül járni. Nem élvezeti, hanem nélkülözhetlen cikkeket adnak és vesznek a vásáron, melyeket a vevő, ha vásáron meg nem vehet, felkeresi azokért az iparos szerény műhelyét.

Azt hiszszük, tehát, hogy iparosaink előnyére válnék a vásárok helyeinek és számának csökkentése; a ki ellenkező véleményben van, szívesen meghallgatjuk; lapunk tere nyitva áll az ellenkező vélemények közlésére s ha valaki meggyőz minket, elállunk nézetünkötől, mert e tekintetben is nem az a dolog veleje, hogy kinek van igaza, hanem az, hogy a vásárokat iparosaink érdekében emeljük!

Léva rendezett tanácsu város szervezési szabályrendeletének tervezete.

40. §.

A városi pénztár — az adók és illetékek, valamint a gyámpénztárt illető értékek kivételével — pénzt vagy pénzürtéket csakis számvevői előzetes számfejtés alapján fogadhat el, melynek megtörténtét külön számvevői utalványnak kell igazolni. Miért a közpénztárnál és letétpénztárnál fizetni kívánó felek előzetesen a számvevőségnél jelentkeznek, illetve a számvevőséghez utasítandók, a postán érkezett, pénz- és értéküldemények a pénztárnok és ellenőr által együttesen veendő át napló mellett és felbontandók, de bevételezés előtt az értéküldeményeket kísérő beadványok, rövid uton, előzetes számfejtés és utalványozás céljából a számvevőségnél bemutatán-

melyekből nem maradt meg más, mint a keserű emlékek.

Nem is tudom, hogy támadt szívemben ez a szikra! Ugy jött ez a szerelem a szívembe, mint a tolvaj. Csak egy parányi szikra volt az egész. De mire már észrevettem, lángolt tőle egész valóm. Hová fog ez vezetni? Mi lesz ebből a parányi szikrából, melynek lobogását már hasztalan iparkodtam elfojtani. Oh milyen gyarló az ember! És leggyarlóbb, mikor önmagával kell küzdenie, mert akkor legtöbb izben biztos a veresége. Sokszor gondoikoztam én már e téma felett, és a keserű tapasztalások sok sötét gondolatot érleltek agyamban.

Mi lett abból a parányi szikrából? Oh asszonyi szív! Ingatag, nádszálként ingatag női szív! Soha nem tudott az igazán szeretni. A kinek a szívében elég tágas a tér, hogy oltárán két szerelemnek a lángja lobogjon, az soha sem tudott igazán szeretni. Ő se volt különb, mint mások. Nem tudott ő sem igazán szeretni. Olyan volt ő, mint egy könnyű falevél, melyet leszakaszt ágáról a legkisebb őszi fuvallat.

Olyan volt az ő szerelme, mint az álom, mely elfoszlik, mint a kopár, kietlen tájék felett a mogorva őszi kőd.

Itt ülök a kandalló mellett és róla emlékezem. A szomorú visszaemlékezés kísérelje szememből a könnyet. Szeretném elfelejteni, hogy a hírt se hallanám többé! De a lángok lobogó suttyogásában az ő hangját, az ő édes hangját hallok mindörökké.

dók. Az ilykép beutalványozott összegek azután a pénztár által bevételezendők, a vonatkozó beadványokra a bevételezés feljegyzendő s a beadványok a bevételezés megtörténte után azonnal az iktató hivatalba küldendők.

Fizetések a városi pénztár által kezelt bármely pénztár terhére — a rendszeres illetmények kivételével — csakis képviselő-testületi, tanácsi- vagy polgármesteri, illetve gyámhatósági utalvány alapján és kivétel nélkül azon okmányokra történhetnek, amelyek számvevőségi számfejtési záradékkal ellátva vannak és sem az összeg helyességére és illetékességére, sem pedig az okmány szabályszerűségére, küllalakjára, tartalmára, aláírására és bélyegilletékére nézve kifogás alá nem esnek. Ez okból a postán küldendő értékekre vonatkozó utalványozó végzések számfejtési záradékkal leendő ellátás végett rövid uton a számvevőségnél bemutatandók.

41. §.

A városi pénztár az általa teljesített bevételekről és kiadásokról, pénztári naplókat és főpénztári naplót köteles vezetni, amely vezetett naplók bekötetlen füzetekből állanak, melyek czimlapján a kezelési ág, az év, hó és azon nap nevezendő meg, a mikor a napló nyitattott. A naplók zsinórral összefűzendők, melyeknek két vége a város pecsétjével a naplóhoz pecsételendő, továbbá minden egyes napló küllapján a folyószámokkal ellátott lapok száma kiteendő, s ez használatba vétel előtt a számvevő által hitelesítendő. A megtelt naplófüzetek pedig rovancsolás céljából mindenkor az új naplófüzet hitelesítése alkalmával a számvevőségnél átadandók.

42. §.

A városi adóhivatal és pénztár, — vezeteti az általa kezelt összes pénztárak főkönyveit és köteles azokat minden év december 31-én lezárni, minden év február 1-ig pedig az új főkönyveket elkészíteni, azokba a zárlatokat átvenni, a szükséges aláírásokat teljesíteni, valamint az egyes

Itt ülök a kandalló mellett és gondolatban visszazálok a mult aranyos kődébe, mikor még olyan boldog voltam. Künn rideg téli szél sikongat az üres rónaságon. Üres a természet. Üres a levegő, a végtelen kékség. És üres a szívem is. Mert keresem a szíved és nem találok. Elvesztett az valahol a porban, nyomtalanul. Csak a szívemben van keserű nyoma azoknak a szomorú emlékeknek.

Hideg borzongás fut rajtam keresztül, míg e sorokat papírra vetem. Elmúlik minden, mint egy álom. Időben s térben nyoma sem marad az embernek, pedig mikor szeret, azt hiszi, övé az egész világ és a nagy menyei birodalom. Pedig gyarlóság az egész. Akkor leggyarlóbb az ember, mikor szeret.

Ülök a kandalló mellett. A láng pirostitja arcom. Gondolkodó fejemet faradtan hajtom tenyerembe. Visszaidézem az elmúlt napokat, az aranyos idöket. De vége, vége az aranyugáru nyár boldog óráinak. Mert megfogyatkozik a nap lobogó tüze és akkor eljö a tél.

Ime, eljöve szívemre is!

Fenyvesi B.

Vén robotos.

Vén robotos nagy harangot kongat,
Őszi szellő szomorun sikongat;
Hanem az már egyiket sem hallja,
Kü ott visznek . . . Isten nyugosztalja!

TÁRCZA.

Kandalló mellett.

— Költemény prózában. —

Ülök a kandalló mellett. A láng pirostitja arcom, mint az alkonyuló nap tűzvörös sugara a rideg bérezek hótól fehér ormait. Künn ábrándos nótákat dudorász a téli szél a maga mulatságára, s néha-néha pajzánul megkopogtatja ablakomat. A mint ujjaiával végigésszörren az üvegtáblákon, megrezzenek, mint a rajtakapott tolvaj. Kicsiny udvarunkon deresek a fák. A tél szelleme tartja diadalát mindenfelé. A tél szelleme tartja bilinesben az egész határt. — És a tél szelleme tartja fogva a lelkeket is.

Visszaidézem az elmúlt napokat, a nyár aranyos verőfényét, üde rózsáit. Lelkembem feltámadnak a szép emlékek, melyekre oly édes és oly fájó visszagondolni. Az elmúlás gondolata rögzik meg agyamban a szomorú visszaemlékezésre. Mintha valami kedves halottamnak sirját keresném künn a virágos temetőben az ilatozó akácok világos-zöld lombja alatt.

A kik valaha igazán szerettek, azok tudják, hogy mi az első szerelem. És a kit én szerettem, régen el is temettem már szívemnek mélységes közepébe. Nem volt ő több, mint egy könnyű, hervadt falevél, melyet leperget az ágról a legkisebb őszi fuvallat.

Nem volt több az ő szerelme, mint elszálló harmat a nap hévében ringó rózsaszálon. Eltűnt, elszállott, elmúlt, mintha

nem is lett volna. Csak az emléke maradt szívemben, mint egy fenyő sötétzöld koronájával az egyhangu, téli sivatagban.

Messzetájából került hozzánk. Mikor először bemutatták a családnak, mint a kis leányok új nevelőnőjét, rokoaszenvesen fogadta kicsiny és nagy. Valami esodás hatalom volt a szemében, mely ragyogott, mint a tiszta vizű gyémánt és engedelmességre készítetett mindenkit. Valamennyien rajongtunk érte. Én a szívembe foglaltam képét. Kis szobám ablakán keresztül sok óráig vigyáztam lépését. Olyan volt ő, mint a tövén lágyan ringó rózsabimbó. És ha vele összekertültem, szólni is alig tudtam.

Oh mily gyarló a szerelem filozófiája! Mikor az ember távol van az imádott lénytől, hogy töprenkedik, hogy mi szépet, mi kedveset fog neki mondani; hogy fogja szívét és lolkét előtte szavakban kiönteni. És mikor aztán a sors összehozza őket az élet utjának egy közös pontján, akkor látja csak, hogy az a betanult cifra beszéd, mint füstbe ment, hogy még annyi szava sincs, hogy üdvözölje.

A virágos utakat szép nyári délutánonokan hányszor megkísértettük csevegve. Mikor a jégen egymáshoz simulva végig surrantunk, diskurálva, elfeledve a földi mulandó élet hiúságait. Csak szívemnek élttem akkor. Azt hívém, hogy örökké így fog tartani. Hogy így fogunk átsurranni az életen keresztül is egymáshoz simulva bel-dogan. Gyarló hiedelem. Elmúlt ez is. Azok a boldog órák, csak elfutó percek valának,

pénztárak számadásait és az összes pénztárak forgalmát fslőlelő kimutatást elkészíteni.

43. §.

A városi pénztár ügyvitelét, valamint a pénztárszemélyzet munka- és hatáskörét, a mennyiben a jelen szabályrendelet nem intézkedik, a képviselőtestület külön határozattal alapítja meg.

44. §.

A városi pénztár kezelvén a többi pénztáraktól teljesen elkülönítve a gyám-pénztárt is, ezen pénztárra vonatkozó teendői az árvaszéki szabályrendelet által iratnak körül.

VIII. FEJEZET.

Számvevőtség.

45. §.

A képviselőtestület, tanács és a polgármester rendelkezése alatt álló számvevő, a város nyilvántartó ellenőrző és számvizsgáló közege. Mindazonáltal, hogy a járandóságok kiszámítása és megállapítására vonatkozó munkálataiban teljesen független lévén, a közigazgatási számfeltesre és az utalványok, okmányoknak számfeltesi záradékkal leendő ellátására nézve utasítást elfogadni nem köteles, s véleményéért kizárólag felelős.

(Folyt. köv.)

Barsvármegye közig. bizottsági ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának folyó hó 18-án a főispán elnöke alatt tartott ülésében — a törvényhatóság által képviselt közigazgatási ágak állapotáról az alispán által beadott jelentés szerint folyó év január havában a vármegye pénztárába befolyt: az 1890. év végével 10744 frt 16 $\frac{1}{2}$ krt tevő közmunka váltáság hátraléka 1690 frt 33 kr. — A betegápolási pótdadó hátralék volt mult év december végével 4201 frt 77 $\frac{1}{2}$ kr. erre befolyt folyó év január hóban 453 frt 52 $\frac{1}{2}$ kr. — Betegápolási pótdadó címűen folyó évre 11202 frt 20 kr. tetetett ki. — Katonabeszállásos pótdadóban a hátralék mult év végével volt 2013 frt 34 kr. erre folyó év január havában befolyt 87 frt 99 kr. — Katonabeszállásos pótdadóban folyó évre 3281 frt 80 kr. lett kivetve.

A népszámlálás eredményeként bejelenti az alispán, hogy a vármegye lakossága 153,053 lelket tesz, — s a 10 évi szaporulat 10,000 re tehető.

Az állategészségügyet illetőleg, — a jelentés szerint a száj- és körmfájás folyton szünőfelben van, — s újabbán csak Lédecz községben lépett fel. — A zár feloldatott Óhaj, Nagy-Ló, Kis-Ló, Hull, Alsó-Pél és Székely községekben.

A kir. pénzügyigazgató bejelenti, hogy folyó év január hóban egyenes adóban 45313 frt 57 kr. hadmenetességi díjban 1922 frt 25 $\frac{1}{2}$ kr. folyt be. — Ezen eredményt a mult év hason szakához hasonlítva, az egyenes adóknál kedvezőbb 24402 frt 82 krral, — a hadmenetességi díjnál 1486 frt 96 $\frac{1}{2}$ krral.

*Vén robotos nagy mogorván huzza,
Azt se tudja, hogy hát kinek huzza;
Huzza, huzza egykedűn, mogorván,
Gazdagnak és szegénynek egyformán.*

*Neki mindegy, a harangzó ára
Koldusért is éppen úgy kijárja,
Dusgazdag vagy az úteza koldusa:
Koldusnak is van meghalni jussa.*

*Mindegy neki gonosz, igaz ember,
Jó az Isten, ám az bottal nem cer,
Mindenkinek megfizet egyformán,
Az ő dolga kongatni mogorván*

*Huzza, huzza vagy már negyven éve,
Hányan vannak porladásra téez,
Harangzóval kibet kikísére
A mászilág rögös küszöbére?!*

*Vén robotos; süket is azóta,
Mit meghalljon, nincsen olyan náta,
A nagy harang ábrándos kongása
Neki, mint a szunyognak dongása.*

*Mikoron a vén harangot huzza,
A halottat vele siratozza.
Ez volt az a szomoruan hangzó
Kedveseit kísérő harangzó.*

*Régen volt az, mikor öt temették,
Harangzóval nyugalomra tették.
Ha az élet határát eléri,
Ez a hang majd őt is kikíséri.*

*Negyven éve harangoz mogorván
Szegénynek és gazdagnak egyformán;
A vén harang úgy beszél ő hozzá,
Mintha már őt magát siratozná.*

A kir. tanfelügyelő bejelenti, hogy az állami és községi iskolákban a tanítás sikere és az iskolázás általában ki-elégítő. — Az ar. maróthi állami leányiskolában a rend helyre állott, — s az igazgatói tisztséggel megbízott Frankóné Szabady Elvira, felső leányiskolai rendes tanítónő a tantestülettel egyetértőleg teljes odaadással teljesítik hivatászerű kötelességüket és úgy a róm. kath., mint az izraelita hitoktatók már tényleg megkezdtek a rendes oktatást.

Bejelenti továbbá, hogy a vallás- és közoktatási minisztérium az ar. maróthi 150 frt, a lévai 200 frt és a körmőzei iparos tanonciskola 1890/1 évi szükségleteinek részbeni fedezésére 250 frt állami segélyt, — a nagy-mányai róm. kath. és bellegi róm. kath. iskolák részére a legszükségesebb taneszközöket engedélyezett.

A megyei főorvosok jelentése szerint a közegészségi állapot általában kedvezőbb az előző hónapnál. Trachoma: az oszlányi járásban január hónapban 28 kifejlett és 108 kífoku, összesen 166, — a szentkereszti járásban 239 trachomában szenvedő egyén volt.

A verébelyi járásban uralgott roneselő toroklob január hóban javulást mutat. — Január hóban megszünt a járvány Hull, Mellek és Mohi községekben. — Fellépett azonban Óhaj, Alsó-Pél és Tajna-Sári községben.

Orvos rendőri hullaszemle tartatott f. évi január 10-én Nagy-Ugrócz községben Kristyán Pál ottani lakos hulláján, kit egy esendő kardjával mellbe szurt, — ezen esetben 11-én törvényszéki boncolás is foganatosított.

Törvényszéki boncolás lett végrehajtva január hó 15-én Alsó-Váradon az előző napon születésében elhunyt ottani illetőségű 41 éves nő hulláján. — A boncolás tétőgő repedést igazolt be a méhben, melyben egy enyészetnek indult magzatnak feje foglaltatott.

Törvénytelen gyermek volt január hóban a lévai és szentkereszti járásban 1032. — Az ar. maróthi, verébelyi- és oszlányi járásban pedig 463. — Összesen 1495 állott orvosi felügyelet alatt. — r. t

Budapest, 1891. február 19-én.

— Fővárosi kupaktanács. — Vélekedések az árvíz ellen. — Baross mint a fővárosi diszpolgára. — Előkészítetek a katolikus nagy gyűlésre. — Törvényjavaslat a konzulációs bíraskodásról. — A hazatért Reményi.

Hátha valaki azt hiszi, hogy egy modern, emelkedő fővárosban nincsen kupaktanács, hogy az csak olyan kis községekben van, a hol minden ember egymásnak sógora, vagy legalább is komája, a hol kvaterkás közben vitatják meg az ügyes-bajos dolgokat, az nagyon eszalodik. A kupaktanács példányát csak a főváros képes bemutatni. Az igaz, hogy itt még a sógor sem ismeri el a sógort sógornak, hanem a komázás aztán csak valahol a dedunokánál végződik. Mentés István, ha valami sürgős ügyben kérik a tanács segédletét! Mikor a városi képviselők nem érnek rá mindig a tanácsba szaladgálni, mert ez mindig csak olyan mellékes hivatal pro titulo. Ott van például Polónyi, a kinek anyja a hivatala, a mennyi a körme: képviselő, az országgyű-

*Mikoron a temetésnek vége,
A torongban templomi esend s béke,
Ráborul a vén harang évezére,
S hull a könyg riedg peremére.*

*Vén robotos, vén harang pajtása,
Ha a sír majd neked is megássa:
Lelkednek majd a mennyország zára
Felpattan a vén harang szarára.*

Kersék János.

Álom és valóság.

Gesztring ur igen gazdag budapesti kereskedő volt. Neje néhány év előtt halt meg és most egész életét egyetlen Lujza nevű leányának szentelte.

A könyvvezető Delbos ur gyermek-kora óta volt a kereskedő üzletében s ugyszólván a családhoz tartozónak tekintetett.

Delbosnak csak egy hibája volt, hogy mindenben, ami nem az üzlethez tartozott, nagyon ügyetlen volt.

Gesztring ur egy nagy mulatságot rendezett, melyre valamennyi ismerőseit meghíta.

Delbos szintén a meghívottak közé tartozott s bár táncolni nem tudott, mégis sietett a mulatságon megjeleni.

Delbost csak azért hitták meg, mert főnöke biztosra vette, hogy mint rendesen, valami ügyetlenséget fog elkövetni, miáltal a társaságot önkénytelenül mulattatja.

Delbos nem mert senkit felkérni a tánczra, félt, hogy feifordul és kinevetik. Szépen meghúzódott a terem egyik zugában és innen bámulta a fényes társaságot.

A társaságnak éppen ez nem volt

lésen és a kupaktanácsban szónok classis prima, lévén neki Kaas Ivorral egyetemben a legjobb torka, — aztán fiskális, valami katolikus pártnak leendő feje, néha párviadaloknál segéd stb. Hát aztán csodálkozik-e valaki, ha először is azok után lát, a mik az ő privát zsebeit illetik közvetlenül; de már az oly ügyek, melyek a városi közgyűlés tagjait közvetve, per totam urbem érdeklik, azok már nem tartoznak a halaszthatatlan teendők közé.

Nem ám! Mert mit törődik a vén Dúnával az a városi atya, a kinek a palotája ott kevélykedik a várhegy tetején, vagy plane kiinn lakik valahol a városligetnél, vagy az üllői úti Ludovicaem közelében? Az idén annyit hó esett, hogy kezdtek tartani a vén Duna rakonczatlankodásaitól. A rakpartot sem találták igen erősnek és szilárdnak az árvíz ellenében. Hiszen a rakpartok szilárdására nézve elég bizonyítékot szolgáltatott a szegedi, mely tavaly ijedtében még az árvíz előtt összeomlott. Egy álló hétig tanácskoztak az atyák. Az alatt az önkéntes mentők — megerősítést kérve a bécsi mentők egyesületétől — teljes felszerelésben állottak az esetleges veszélyvel szemben. Hanem a kupaktanács csak a fejét töte és egy jóra való gondolat nem akadt senkinek a fejében. Furcsa egy valami, gondolta magában sok városi atya, hogy tölem kérnek tanácsot, mikor én csak a feleségem parancsát követem.

Igy tehát a fővárosi közgyűlések eredménye semmi. A nagy tanácskozások meddők maradtak. Sok kombináció volt, hanem egyik sem bizonyult jónak. Az általános tanácskozás közben belekiált a zürzavarba Csepregly János, hogy „válasszunk meg Barost a fővárosi diszpolgárává! No, erre már aztán elfelejtettek árvízre, új hídakat, kőtört a lelkesültségre. Barossnak elég nagy a feje, hadd törje legalább ő is, hogy hát miként kell megóvni a fővárost az árvizek ellen. Az indítványt, mely Barossnak diszpolgárrá való megválasztását célozza, százhetvenketten írták alá, a kiknek a neveit olvashattuk a napilapok hasábjain. És ezt az indítványt, — több, mint valószínű, hogy elfogadják. Különben is a józsefvárosi kör már a minap azt a kérvényt terjesztette a közmunkatanács elé, hogy a stáció utcát, mely elég hosszú és elég nevezetes, kereszteltesse Baross-utczának. Hogy az indítvány nyerend-e megvalósítást, az még a jövő dolga.

Az egy időben oly sokat emlegetett katolikus nagy-gyűlés is talán egyszer meg lesz tartva. A százas bizottság, melynek ezéjja a nagygyűlés előkészítése, már tegnapelőtt megalakult. A nagygyűlés elnökévé Zichy Nándor gróf választott meg, alelnökévé Lévai Imre, a katolikus kör elnöke. Véglegesen ohajtanak rendezni a katolikus autonómia kérdését és egyéb sürgős ügyek gyors elintézését és mindennek megvalósítását most a nagygyűléstől várják. A százas bizottság tevékenyen munkálkodik saját hatáskörében, de hát még a nagygyűlés elég messze van.

Hanem más valami az, a mi még jobban bámulatba ejtette a fővárosi országgyűlés látogató közönségét. Tegnap kifüggesztették a táblát a képviselőházra, hogy „a mai gyűlésre az összes jegyek elfogytak.“ Micsoda? Hát mi készül megint? Talán

nyére és többen már az a tanácskoztak, hogy hogyan játszáik ismét ki, midőn Lujza kisasszony maga kérte fel Delbost a tánczra.

De alig tett néhány lépést, midőn egyszerre megbotlott és elesett, majdnem magával rántotta tánczosnőjét.

A társaság hangos hahotára fakadt.

Delbos gyorsan felugrott, bocsánatot kért Lujzától és a következő pillanatban a kereskedő nagy kertjének egy csinos lugásában tűnt el.

Gesztring néhány héttel később megint mulatságot rendezett, melyen a „házi bolond“, mint Delbost nevezni szokták, ismét megjelent.

Delbos ezuttal maga kérte fel Lujzát a tánczra.

A vendégek már előre örültek a „hecc“-nek, melynek most okvetlenül bekövetkeznie kellett és már alig tarthatták vissza magukat, hogy előre ne nevezzene.

De menyire csodálkoztak, midőn Delbos egyetlen hiba nélkül végig tánczolt Lujzával egy négyest.

Sőt, midőn még néhány kisasszonyt kért föl a tánczra és azokkal is hibátlanul tánczolta végig a csárdást, keringőt stb., a társaság szinte elkodvetlenedett s úgy vélekedett, hogy Delbos az egész mulatságot elrontotta.

Lujza, ki nem szerette, ha valakit jelenlétében kinevetnek, meglegedetten mosolygott Delbosra.

Delbos ezt a mosolyt szerelmének tekintette és azonnal hasznára akarta fordítani.

megint afféle véderő-törvényjavaslat került a ház asztalára? Nem biz' a! Csak valami konzulációs-bíraskodásról szóló törvényjavaslat. Hanem azért az ellenzék a legnagyobb tüzrel támadja meg. A szónokok legkiválóbbjai tartanak ellene beszédet. Érdemes polémia fejlődik ki ellanyira, hogy az öreg Péchy Tamás nem győzi rázni a esengyűt. No már ez mégis valami. Még Tisza, a kiszolgált közlegény, is belekeveredik a vitába. És így a harez általánosság lesz. Maga Apponyi is olyan remek beszédet tartott, hogy a sztrájkolni akaró mészárosok hódolatuk jeléül meg akarták tenni díszmesternek. A dolog vejeje pedig az, hogy az ellenzék nem akarja megszavazni a törvényjavaslatot, mert ezáltal új közönségi feltekeznek a monarchia két fele között, már pedig azt tartja a magyar közönség, hogy közös lónak... a ki tudja, hát gondolja tovább. Elég ebből annyit. A tapasztalás már bennünket sok mindenre megtanított.

Az egész héten Reményit vártuk. Hogy ki az a Reményi, úgy hiszem, nem szükséges mondanom! Hallatta ő már — tudomásom szerint — az ő varázshegedűjének csodálatos hangját önök városában is abban az időben, mikor becsukták az embert, ha azt mondta, hogy „éljen Kossuth Lajos.“ Vagy plane felakasztották, ha azt dalolta, hogy „még is... etc.“ Tegnapelőtt este a bécsi gyorsvonattal megérkezett. Fogadására nagy számú közönség gyűlt össze. Mindenki látni akarta a művészt, a ki bejárta az öt világrészt és hegedűjével meghódította az egész világot. Tegnap, szerdán délután, 4 órakor volt a Petőfi-szobor megkoszorúzása. Témérdek nép volt jelen. Hungos éljenzés fogadta Reményit, mikor a szobornál megjelent. A budai dalárda énekelte a szótátot, azután Komocsy József, mint a Petőfi-társaság elnöke, tartott beszédet, üdvözölvén Reményit, ki a szobor alaptövéjét úgy hegedülte össze, azután megkoszorúzta a szobrot. A hymusz eléneklése után véget ért az ünnep, mielőtt még Reményi mondott néhány meleg köszönő szavát.

Reményi csak rövid ideig időzik a fővárosban, mert vidéki körutjára indul, hogy az egész ország gyönyörködjék páratlan művészetében. Eddigél harminezhat városban szándékozik fellépni. Mi fővárosiak marczius negyedikén fogjuk hallani az ő általa ismertté lett „Repülj fecském“-et.

Fővárosi levelező.

A zsitvavölgyi vasut.

A „Bari-Ellenőr“ minden héten kedveskedik olvasóinak egy-egy mézes-mázos vasuti cikkkel, melyben nagy örömmel tudatja, hogy a várva-várt „Zsitva jobbparti vasut holnap már kiépül;“ majd ismét, hogy „a kormány, vármegye és az előengedélyesek vállvetve törekednek, hogy mire a hó elolvad, a munkás rajok eskányai alatt a föld talaja megmozduljon, hogy a közjólétnek már is nélkülözhetlen sinpárját felvegye.“ Istenem, de szép szavak! ha olyan igazak is volnának és de dicserendő buzgalom az illető urak részéről, ha valami érdemes ügyet karolnának fel vele! Hanem akár hová tegyen a jó Isten bennünket, mi verébelyi járásbeliek Verébely városával

Másnap meg is jelent főnökénél és Lujza kezét megkérte.

A kereskedő természetesen kikoszorúzta Delbost, aki ezért boszut esküdött.

Delbos ettől az időtől fogva szorgalmasan-tanulta a — korcsolyázást.

Néhány nap múlva egyike volt a legjobb korcsolyázóknak és különösen a „betükorcsolyázásban“ tűnt ki. Nevét, számokat, vagy bármely aláírást oly ügyesen vésett be korcsolyáival a jégbe, hogy a kik látták, alig győzték bámulni.

Kikosarazása óta nem találkozott főnökével.

Egy napon ismét a jégre ment és a kereskedő néhány barátjával találkozáván, azokkal titokteljesen beszélgetett, midőn Gesztring ur is megjelent a jégen. A fiatal ember alázatosan köszöntött és egy nagy kört tett a jégre.

Gesztring azonnal elmesélte barátainak, hogyan kosarazta ki könyvelőjét.

A jó barátok azonnal körülfozták Delbost, megkezdődött a gunyolódás. A könyvvezető meglehetősen sokáig tűrte ezt és midőn látta, hogy ennek bizony se vége, se hossza, egy pillanatban, midőn Gesztring ur elpillantott, intett az egyik jó barátjának, ki csakhamar a bankár mellett termett és megszólította.

— De kedves Béla, valami csak mégis lesz a dologban, mert nem hihetem, hogy Delbos annyira meggondolatlan, hogy minden vagyon nélkül megkérné leányod kezét. Talán milliomós lett!

Gesztring, ki azt gondolta, hogy barátja tréfál, jót nevetett s ujra megkezdődött a gunyolódás.

együtt, — sőt hozzátehetem, hogy az egész lévai, újbányai és oszlányi járás egy cseppet se bírnak lelkesséni ezen, nem a mi érdekünkben — bár a mi pénzünkön, építendő vasuton; sőt mindenkor megrettenve és megbotránkozva veszünk hírt annak előhaladásáról, — s csupán a kedveskedő cikkek végén között azon tudósításokból meritünk egy kis reményt, hogy az Isten megőv bennünket ezen csapástól, melyekben elárulja cikkkiró ur, hogy a törzsrészvényekből még 60,000 forint nincs aláírva. Adná Isten, hogy ne is lenne soha, mert haszontalanabb dologra nem vesztegette még a megye pénzét, mint ez lenne. — Mert ugyan kérdem: mire lesz jó ez a vasut? Hát csakugyan az e cnek csupán a ezéja, mit a vasuti mérnök mond, hogy t. i. Ar-Maróthi Surányival és Erse-ujvárral összekötessék? Kérdetben nem csupán ez volt a cél, hanem, hogy a verebelyi járásnak is hozzáférhetőbbé tegyék az érsekújvári piacot. Így hát a dolog egy kissé el van ferditve, és akkor kár reá az egész megyét, megadóztatni, hanem építsék ki magok az ar-maróthiak. Mert ezeknek és a verebelyi járás 5-6 felső községbelieknek lefelé menetelre, az az személyforgalomra megjárja, de már fölfelé menetelre ezeknek is kerülő jár; a megye többi része pedig se le, se fölmenetelre nem használhatja. Gabonáját egész maróthi járás és verebelyi járás felő része Nyitrára hordja, — a kistapolcsányi hegylánc fáját se szüksegek Verebelyen alul vinni, mert itt is elfogy, kivált ha olcsóbban és jobb mértékkel adnák, — mert az az erdei törvény egy kissé későn jött és néha furcsán is alkalmaztatik, midőn a községeknek még a legeltetést is nehezen engedik meg a lábás erdőkben, az esztergomi főkapitálnak pedig kész, fiatal, szép erdejét megengedték a melleki határban kiirtani. Czukorrépat nem termel sem Maróth sem Verebely vidéke, mit bizonyít a kis-tapolcsányi czukorgyár bukása. Miből vár tehát cikkkiró ur olyan nagy forgalmat ezen vasut számára, melynélfogva alapos reménye lehet, hogy a törzsrészvények kamatozni is fognak? és miáltal lesz az a közjölét annyira előmozdítva? én azt hiszem, hogy az ilyen beszéd nem egyéb egyhangu, üres szavaknál. De hát majd el is felejtém, hisz ott terem a fenő-kosztolányi és ar-maróthi halastóban a sok pisztráng és a kis-tapolcsányi hegylánczon a sok feyvesmadár, azt fogják szállítani a déli tartományokba, ezért akarják ezen fontos vonalat a komárom ujszönyi vaspályával s ezáltal a déli vasutvonalal is összekötni. No, engedelmet kérek, így már kifizeti magát, mert ezek drága porciák, csak hogy ezért is kár az egész megye pénzét költeni, mert ez nem szegény ember gyomrába való. — Vagy talán az arégi vetélkedési vágy ösztönzi Ar-Maróthot arra, hogy ha már Lévanak van egy zsákban végződő vasutja, legyen neki is? és ha az nem tökéletesen bevezett mű, ne legyen ez se tökéletes? S ha ez nem felel meg egészen a közérdeknek, ne feleljen meg ez se? Én Istenem! hát nem jobb volna-e egész megye egyetértésével szövetkezni Nyitramegyével és kiépíteni azt a nagyszerű vonalat Léva-Verebely Nyitra-Galgóczig (Maróthra szárnyvonalat hozva) s ez által Nagy-Szombaton át Pozsonnyal, Béccsel összekötni magunkat, hogy mehetnénk le is föl is ke-

rül nélkül egész megyéből! Hisz ha ez a vonal még — mint már engedélyezve is van — Szent-Kereszttel is össze lesz kötve, nyitva lesz a világ egész megye közönségének. Hisz akkor Léva magához vonná egész Garam-Völgyét és Hontmegyének leg-alább fele részét, Verebely pedig Taszár-Mohi-Győröd-Pozba-N.Mánya-Kázal-Hind és Herestyén községek körvonalába eső egész vidéket; mily nevezetes piacjai lennének ezen két városnak és Maróthnak is meglebbe az ő kényelmé. S nem volna-e jobb, ha a zsarnokokai vagy lévavidéki ember Pozsonyba akarván menni, nem volna kénytelen Nánáig kerülni, vagy ar-maróthi és Verebely vidéki embernek szinte Surányig lekerülni, vagy az oszlányi ember, ha szintén Pozsonyba, vagy Maróthra akar menni, szintén nem kellene Surányig lekerülni, hanem Nyitrától szépen eltérne Verebely vagy Pozsony felé? Ugy tén az ipolyságiaktól irigyelték meg azt a szép utazást, hogy Pestre menvén, fejjenek Nánára?! Avagy még most is oly sok a pénzünk, hogy mindig telik családi vasutakra s egy két uri ember kedvtöltésére?! Bizony ha az illető urak úgy ismernek a nép nyomorát, mint mi, nem ijeszgetnének bennünket ilyen ezáltalán vasutal, mely se Bars-, se Nyitramegyének nem áll érdekében, hanem fölhasználják befolyásukat egy közhasznú pályára, melyért a megye népének örök halála és elismerése követné lépteiket.

Nem beszélek én a püspök-ladány-lundenburgi vonalról, melytől azzal ijeszgetnek bennünket, hogy 40 millió forintba kerülne. Mi közünk nekünk a püspök-ladány-lévai vonalrészhez, vagy a galgócz-lundenburgihoz! Azt építsék fel azok, kiknek érdekében áll. Én csak azt állítom, hogy egész megyénknek érdekében áll az, hogy Léva és Verebely Nyitrával és Galgóczal összekötessék, mert akkor mehetünk le is föl is idő- és pénzvesztés nélkül. És hogy e nélkül vasutálózatunk nem lesz tökéletes és hogy ez rövid idő alatt ki fog épülni, bár mennyire siettessék is a maróthi urak azon időtlen zsitva-jobbparti vasut kiépítését, az szent és tántoríthatatlan meggyőződösem. De hogy akkor milyen nagy forgalom lesz ezen híres vasutnál és mennyi kamatot fog hozni, azt a törzsrészvényesek könnyen megolvashatják. Azért én azt hiszem, hogy kár mellette oly nagyon buzgólni.

Varga István, mérnök.

Különfélék.

— **Vármegyénk népessége.** A mult hónap megejtett népszámlálás adatai szerint Barsvármegye 2671 □ km-teret tevő területen a lakosság száma **153,053**; 1880-ban a vármegyének 142,139 lakosa volt s így a tíz év alatti szaporodás **10,914** lélek, a mely eredmény igen örvendetesnek mondható.

— **Figyelmeztetés.** Felhívjuk az adófizető, szavazati joggal bíró polgárokat, hogy a prihs 15-ig adófizető köteleességüknek okvetlenül eleget tegyenek és egyenlítsék ki mult évi adóhátralékukat, mert különben a jövő évi képviselőválasztásnál állampolgári jogaikat nem gyakorolhatják.

— **Allamsegély.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter az ar-maróthi ipariskolának 150, a lévainak 200 és a körnőcz-bányáinak 250 frtnyi államsegélyt engedélyezett.

Delbos azonban ezekkel a szavakkal fordult hozzá:

— Tessék, itt az utalvány, holnap reggeli 9 órára elhozza lakásomra, megkapja az egy millió forintot.

Ezzel eltávozott, a kereskedőt magán-kivüli állapotban hagyván.

Harmadnapra Delbos megtartotta esküvőjét Lujzával.

Az esküvő után nagy lakoma volt, mely reggeli négy óráig tartott. Midőn a vendégek eltávoztak, Delbos megölelte Lujzát és épen az első csókot akarta neki adni, midőn valaki vállára ütött.

Delbos felnyitá szeméit és a kereskedő lugasában találta magát, szorosan magához ölelvén főnökét, akit álmában Lujzának gondolt.

— Ah — kiáltott fel — tehát csak álmodtam? De kár, hogy fölkelettem, talán még boldog családapa is lehettem volna.

Z. GY.

Gondolatok.

Az a legalacsonyabb ember, a ki neje kenyereből él.

Vannak emberek, kik eiegáns ruhában koldulják — kegyadományokat s azért urak.

Ha a szerelem bilincs, akkor a házasság fegyház.

— **A budapesti hercegprímás.** Csáky Albin gróf, közoktatásügyi miniszter a primási székhelynek Budapestre leendő áthelyezése tárgyában e hó 18-án hozza intézett interpellációra azt felelte az országgyűlésen, hogy a kormánynak ugy az állam, mint a kath. egyház érdekét tekintve, határozott szándéka a primás székhelyét a fővárosba áthelyezni s ez a kérdés legkönyebben megoldható most, mikor a székhely betöltésre vár.

— **Gyászír.** Schön Alajos, hontvármegye főmérnöke, mint ösztöne részvételt értesülünk, e hó 18-án szívizékhüdes következtében, a mely az általános kedvelt férfit utazás közben, az esztergom-nai vasuti állomáson érte, — hirtelen meghalt. — Béke porain!

— **Színészet Lévan.** Ifj. Károlyi Lajos jól szervezett dráma-, vígjáték-, népszümm- és operette-társulata, mint értesülünk, e napokban érkezik meg Lévara s itteni előadásait az „Oroszlán“-vendéglő nagy-termében e hó 26-án a „Nebántsvirág“ című operettel kezdi meg. A közrebocsátott előleges színi jelentés szerint a társulat 30 taggal bír s változatos műsorába a legjobb és legújabb darabokat vette fel. A társulat egyik tagja, Tóth Béla, tükör, mint az igazgató megbizottja, pár nap óta városunkban tartózkodik bérletgyűjtés céljából. — Melegen ajánljuk a társulatot színházkedvelő, művelt közönségünk pártoló figyelmébe. — Bérletárak 12 előadásra: támlás-szék 8 frt; zátszék 6 frt.

— **A nyitramegyei gazd. egyesület** egyik legfőbb céljai közé sorolja, hogy a vármegye, de különösen a községek lakói által folytatott s még nagyon alacsony színvonalon álló állattenyésztést fejlessze. Ezen fontos cél elérésére irányul az egyesületnek e napokban kiadott hirdetménye is, a mely figyelmezteti az egyes községeket, hogy amennyiben alkalmas tenyészbikájuk nincs, azt a kitűzött határidőig szerezzék be, mert a vármegyének az állattenyésztésre vonatkozó s meg nem tartás esetén a községi előjárásokot fegyelmi eljárással sújtó szabályrendelet értelmében, — a gazdasági egyesület, mint a szabályrendelet szigorú végrehajtásának közvetítője és ellenőrzője, a községek terhére és költségére küd birkát, a melyet azok elfogadni kötelesek. — Szomszéd vármegyénknek ezen hasznos intézkedése szolgáljon követendő példul Barsvármegye állattenyésztését előmozdítani hivatott köreinek, a mi által a nálunk is elhanyagolt szarvasmarhatenyésztés nemcsak fejlesztetnének, hanem nagyobb lendület is nyerne.

— **A lévai uradalomban** a mult évben elejtettet: 43 darab özbak, 39 öz-suta, 6 vaddisznó, 2072 nyul, 212 fácán, 716 fogoly, 20 fűj, 50 erdei szalonna, 10 császarmadar, 104 róka, 3 nyest, 4 görény, 8 borz, 98 kutya, 6 vadmacska, 46 házimacska, 17 menyét, 33 karvaly, 15 kánya, 84 bagoly, 79 verece, 392 szarka és varju; összesen: 4057 darab.

— **Időjárásunk** lassan ugyan, de kezd már kibontakozni szigorúan téli jellegéből; az olvadás nappalanként elég erős, éjjel azonban rendszerint fagy, a mi által eleje van vége a rohanos olvadásnak, a mely a legyobb veszélybe dönthetne a folyók mentén fekvő városokat és községeket. — A nagy hőtömegek lassanként enyésznek anélkül, hogy az olvadás a folyó vizeken éreztetné hatását, sőt — mint a lapok írják — a víz apadóban van. A Duna jegén az átkelés több helyen még mindig biztos.

— **Az ipolyság-balassa-gyarmati vasut** építési munkalatai — mint levelezünk írja — a kemény időjárás daczára serényen folynak. Csupán a vasuti állomási épületeknél szünetel a munka. A szerződés szerint az építési határidő augusztus 31-ike ugyan, valószínű azonban, hogy a pálya már júliusban át fog adni a forgalomnak.

— **Lövésár.** A nyitra- és barsmegyei gazd. egyesületek által évenként rendezni szokott jóhírű érsekujvári nagy lövésár ez évben nem, mint hirdette volt, márczius 16-án, hanem május hó első vasárnapjának délutánján és az azt követő hétfőn fog megtartani. — Ezen határidő az ez után következő évekre is egyszer és mindenkorra érvényes. — A folyó évben május hó 3. és 4-én megtartandó nagy lövésár iránt — mint értesülünk — ugy a tenyésztők, mint a kereskedők körében igen nagy érdeklődés mutatkozik.

— **A „Fémipar“ című szaklap,** a budapesti fémipar-estületet hivatatos közlünk, — melyet a műlalkatosok, kovácsok, bádogosok és vaskereskedők figyelmébe ajánljuk — a mai naptól kezdve teljesen fekete A. tulajdonába ment át. A lap felülvizsgálással és figyelemmel szerkesztetik és csinos ábrákkal van ellátva. A „Fémipar“ legutolsó és hozzánk beküldött számában szép femöntvény-metszettel ellátott leírását találjuk egy kézi tűzfeckendőnek, mely egyszerű szerkezeténél fogva igen ügyes találmány és arra szolgál, hogy a hirtelen keletkező tüzet, a többek közt a szobátüzet pillanat alatt eloltsa. Egy ilyen feckendő Magyarországon kizárólag a Geittner és Rausch budapesti cégénél kapható. A Fémipar előfizetési ára egy évre 6, fél évre 3 frt.

— **Az élet nyomoruságát** egy amerikai lap a következő módon bizonyítja: Gyermekkorunkban a fogfájás kinez, ifju-

korunkban a szerelem nem hagy nyugtón, férfikorunkban gyomrukkal vesződünk, öregkorunkban a halálfelelem rabolja meg álmainkat; hozzá még az is gyötör, hogy halálunk után az örökösök pórt támasztanak végrendeletünk ellen és vagyonunk legnagyobb része az ügyvédek zsebébe kerül!

RÖVID HÍREK. — Az influenza Esztergomban újra lábrakapott s mindjobban terjed; némely háznál 3-4 influenzás beteg van. — **A rak gyógyítása.** Egy debreczeni orvos az ottani orvosok és gyógy-szereszek körében e napokban egy gyogyult rákbeteget mutatott be hosszabb előadás kíséretében. A beteget analinnal gyógykezeltek. — **Reményi Ede,** hírneves hegedűművész hazánkfia, 16 évi távollét után e hó 18-án érkezett Budapestre. Ugy itt, mint az ország több városában összesen 36 hangversenyt fog rendezni. — **Esztergomból** egy czigányzenész neje levelet irt József főherceghez, elpanaszolta, hogy a bibornok-hercegprímás halála következtében ott elnémult most minden muzsikaszó s rossz dolguk van a zenészeknek; a főherceg jelenlétekeny pénzsegélyt küldött a budaának czigány nyelven irt levél kíséretében. — **Liebreich** berlini orvosnár a Koch-féle tuberkulinnak állítólag tökéletesítését találta ki, ugy hogy ez új szer sokkal hatásosabb a Koch szerénél. — **Mihalovich József,** zág-rábi bibornok-érsek, hosszas szenvedés után e hó 18-án, 77 éves korában, meghalt Zág-rában. — **Villámás és menyörgés.** Nagyváradon e hó 18-án hajnalban az égbolt keleti részén nagy villámás volt és erős dörgés következett utána. — **Pozsonyban** esütörtökön valóságos orkán tombolt, a mely sok házfedelet lesöpört. Az orkánt három másodpercig tartó földrengés követte.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

Büszkeség. — Nézd csak, minő büszke ez a Margit, a mióta el van jegyezve. — No, hallod, akkor én már nagyon sokszor lehettem volna — büszke!

Elhiszi. Nő: Sohasem szeretted! Ha most meghalnék, fél év múlva ismét megöszülne. Esküdni mernék rá! — Férfj: Ne esküdjél, ugy is elhiszem.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

I.

Főtisztelendő Rózsa József zelizi rom. kath. lelkész ur, a lévai „Stefánia-árvaház“ vidéki egyik lelkes istápolója, árvaink iránt táplált könyörületének jeléül újabban 6 frtot kegyeskedett ezen árvaház céljaira adományozni. — Hálás köszönetünk mellett Isten kegyelme és áldása áraszsza el a hőkeblű lelkipászort.

Léva, 1891. febr. 20-án.

A „Stefánia-árvaház“ gondnoksága.

II.

A f. é. január 1-jétől fennálló népkönyha költségének fedezésére befolyt kegyes adományok kimutatása: Schüller Pál lovag 50 frt. Lévai takarékpénztár 20 frt. Leidenfrost László 5 frt. Léva város pénztára 6 frt. ifj. Leidenfrost Lászlóné 3 frt. Takaréks és Hitelintézet 5 frt. Szabó Lajos kép. igazgató 1 frt. Holli Sándorné 2 frt. Boteman Józsefné 2 frt. Első magy. bizt. társaság 3 frt. Schön Henrik 1 frt. Czizok Jánosné 2 frt. öz. Boleman Eléné babot. öz. Balbach Andrásné rizst és babot. Kern Béláné borsót és rizst. Belesák Lászlóné egy zsák burgonyát, Schleifer Arminné egy zsák burgonyát. Ehrenfeld Morné 20 kilo babot. Macsai Lukácsné babot. Levatic Gusztávné egy zsák burgonyát. Dörner Gusztávné 1 frt. Lakner Lászlóné lencsét.

Január 1-jétől február 15-ig 1536 adag meleg étel és kenyér osztatott szét.

Fogadják a nemesszivü adakozók a rendezők és a fázó, éhező szegények leg-öszintébb köszönetét.

Léva, 1891. február 18.

Schleifer Ármín,
év. lelkész.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt 60 kr., 7 frt 90 kr. Kétszeres 6 frt 80 kr., 7 frt — kr. Rozs 6 frt 80 kr., 7 frt — kr. Arpa 6 frt. 50 6 frt 80 kr. Kukoricza 5 frt. 80 6 frt — kr. Bab 6 frt 70 kr., 7 frt 20 kr. Zab 6 frt 70 kr., 7 frt 20 kr. Lencse 7 frt 50 kr., 7 frt 80 kr. Köles 4 frt 50 kr., 5 frt 50 kr.

Nyilttér.

Visszamaradt selyemsöveteket 25-33% és 50% árleengedéssel az eredeti árból, méter és darabszámra szállít vámmentesen és bérmenten **Henneberg G.** es. és kir. udv. szállító gyári raktára Zürichben. Minták postafordulattal küldetnek. Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.

MEGHIVÁS.

A lévai takarékpénztár részvénytársulat

XXV-ik évi

rendes közgyűlését

folyó évi márczius hó 22-én délelőtt 9 órakor saját épülete tanács-termében fogja megtartani, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

T Á R G Y A I:

1. Közgyűlési elnök és jegyző választása s a jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.
2. Emlék-beszéd előterjesztése a pénzüintézet 25 éves fennállása alkalmából.
3. Az előző évek jövedelmi megtakarításából köz- és jótékonycélokra gyűjtött 2000 forint külön alap hova-fordítása kérdésében hozandó határozat.
4. 1890-ik évre szóló zárszámadások előterjesztése az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésével; a mérleg megállapítása a nyereség felosztása és a felmentvények iránti határozat.
5. A segéd könyvelő nyugdíjazása és a segéd könyvelő állásnak előléptetéssel leendő betöltése.
6. Az igazgatóságnak és a felügyelő bizottságnak az alapszabályok 18 és 29. §§-ai értelmében s a 13. § 2. pontjában körülírt szavazással leendő megválasztása.
7. Az alapszabályok 16. §-a értelmében netán beadandó indítványok tárgyalása.

Kelt Léván, 1891. évi február hó 19-én.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályok 13. §-ából. A közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja jogait, ki a közgyűlési meghívó kelte előtt legalább 60 nappal már a részvényesek könyvébe részvényesként be volt vezetve, s ki ily tulajdonjogi részvényeit a közgyűlés megnyitása elő t, legalább is egy órával az intézet pénztáránál letét-ményezte. A zárszámadások a pénzüintézet hivatali helyiségében naponként d. e. 9-12 óráig megtekinthetők.

Mérlegszámla

1890. évi deczemaer hó 31-én.

TARTOZIK.

KÖVETEL.

V A G Y O N:				T E H E R:			
F. k. lapsz.		frt	kr.	F. k. lapsz.		frt	kr.
258	Pénztári készlet			181	Alaptőke 500 darab részvény után		
248	Váltó tőreza		26605	30			
249	Jelzálog kölcsönökben		375767	—	182	Tartalék tőke	20000
250	Kézizálog előlegekben		599363	50	141	Intézeti ház alap	19791
243	Pénzüintézetknél elhelyezett tőkekben	60000		143	Tisztviselők nyugdíj alapja		9791
266	Ezek után járó kamatokban	871	94	214	Részvénytőke kiegészítési alap		12500
257	Előleg és perköltségekben		60871	164	Veszteségi tartalék tőke alap		3708
205	Előlegek jótékonycélu adakozásokban		84	246	Betétek könyvecskékre		1048945
192	Intézeti ház		320	212	Fel nem vett részvényosztalék 1886. évről	14	
193	Helybeli nőegylet házvétel ár hátraléka		75000	217	" " " " " 1887. "	14	
197	Butor és felszerelésekben		4500	245	" " " " " 1888. "	42	
			1048	271	" " " " " 1889. "	294	364
				254 252 253	1891. évre előrebevett és viszont 1890. évben esedékessé vált kamatok különbszete		260
				244	Zálogeladási fölösleg		131
				273	1890. évi nyereség		20699
							40
			1167691	26			1167691
							26

Léván, 1890. évi deczember hó 31-én.

Jancsó Péter,
könyvvezető.

Heinrich Ferencz,
pénztárnok.

Csekey Flór,
az igazgatóság elnöke.

Mercader Alajos,
főkönyvvezető.

Ezen az 1875. évi XXXVII. t.-cz. 199. §. értelmében elkészített mérlegszámla alulírottak által a fő- és mellékkönyvekkel minden részeiben összegeztetvén, beható vizsgálat után azokkal tökéletesen megegyezőnek találtatott.

Holló Sándor,
felügyelő bizottsági tag.

Szankmáry Endre,
felügyelő bizottság elnöke.

Czirok János,
felügyelő bizottsági tag.

KIS HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.
Egy 3 tágas szoba, konyha, élőkamara, fakamara, pincze és padlásból álló utczei lakás f. é. május 1-től fogva kiadó. — Értesítés kapható dr. Feleki ügyvédnél.

ELADÓ ORGONA.
Léván, a kegyesrendiek templomának igen jókarban levő, új változatú, pedálal is ellátott orgonája eladó. — Bővebb felvilágosítást ad a kegyesrendi ház főnöke.

Iskolai nyomtatvány
mulasztási kimutatás
ive 2 kr.
Kapható NYITRAI és TÁRSÁNÁL Léván.

Bérbeadási hirdetmény.
Nagy-Salló község nyolez barom- és nyolez kirakó országos vásárának helypénz szedési joga 6 (hat) évre bérbe adatik, az árverés f. évi márczius hó 15-én reggeli 9 órakor a jegyzői-irodában megtartani A feltételek f. évi február hó 20-tól a jegyzői-irodában bármikor megtekinthetők.
Nagy-Sallón, 1891. febr. hó 18-án.
Dományi Béla, jegyző.

7114/1890. tkv. szám.
Árverési hirdetményi kivonat.
Az ipolysági kir. törvénzék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Miklós Gábor ipolysági ügyvéd végrehajtónak Kobich Mihály százi lakos végrehajtást szenvedő elleni 244 frt 50 kr. tők.követelés és járuléka kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvénzék területén levő Százal község határában fekvő a százi 171. sz. tkjében I. 1/2 s. 1-22. sorsz. a felvett birtoknak Kobich Mihály ill-tő fele részére az árverést 519 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi márczius hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor Százalon a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 55 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kir. törvénzék mint tkvi hatóság.
Ipolysága, 1890. évi november 10-án.
Novotny István,
kir. törvénzszéki bír.

2271/1890. tkv. szám.
Árverési hirdetményi kivonat.
Az újbányai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hora Berthold végrehajtónak ifj. Homola József és ifj. Kristóf István Lanacsik végrehajtást szenvedő elleni 56 frt tők.követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az újbányai kir. járásbírósg területén levő a berzenezei 433. számú telekjében A. I. 1. sorsz. alatt ifj. Homola József-fak tulajdoni jutalékára illetve az 1881. évi 156. §. alapján a társtulajdonos Gazsi Annának tulajdoni jutalékára is, így a fenti egész ingatlanra 208 frtban; továbbá ifj. Kristóf Lanacsik Istvánnak az n. o. 444. számú telekjében A. I. 1-3. sorszám alatt foglalt tulajdoni jutalékára 400 frtban, ifj. Kristóf Lanacsik Istvánnak az n. o. 445. számú tkjében A. I. 1-2. sorsz. alatt tulajdoni jutalékára 217 frtban s végül ifj. Kristóf Lanacsik Istvánnak az n. o. 446. számú tkjében A. I. 2. sorsz. alatt foglalt egész tulajdoni ingatlanára 122 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi április hó 2-ik napján d. e. 9 órakor Berzeneze község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Újbányán, 1890. évi deczember 4-én.
A kir. bírósg mint telekkönyvi hatóság.
Orosz
kir. albié.

334/1890. tkv. szám.
Árverési hirdetményi kivonat.
Az ipolysági kir. törvénzék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az ipolysági takarékpénztár végrehajtónak Siket János és neje Maksó Erzsébet végrehajtást szenvedők elleni 77 frt tők.követelés és járuléka kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvénzék területén levő Fűzes-Gyarmat község határában fekvő fűzes-gyarmati 156. sz. tkjében Siket János és neje Maksó Erzsébet tulajdonánál bejegyzett a) I. 1. 3-17. 19-23. sorsz. a. 150. sz. ház, udvar, kert és 1/8-ad urb. telekből álló birtokra 1400 frt, b) + 1. sor. 591 hrsz. a. ersztvényi szállóra 18 frt, c) + 2. sor. 596. hrsz. a. ersztvényi szállóra 82 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi márczius hó 31. napján d. e. 10 órakor Fűzes-Gyarmaton a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 140 frtot, 2 frtot, illetve 8 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kir. törvénzék tkvi hatósága.
Ipolyságon 1891. évi február hó 1-én.
Novotny István,
kir. törvénzszéki bír.